

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred **dve kroni** za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Slavlje organizirane slovenske mladine.

Dnevi 26. in 27. julija ostanejo z zlatimi črkami zapisani v knjigi zgodovine naše organizirane mladine! Zares, kdor je še do sedaj dvomil o moči in pomenu prave organizacije, ta se je moral te dni v Škofjiloki prepričati, da je naša združena krščansko misleča mladina velemoč, na katero je slovenska domovina lahko vsak čas ponosna in sme računati na njeno pomoč in brambo.

Na tisoče in tisoče se nas je zbralo v staro-slovenski Škofjiloki na krasnem Gorenjskem, da smo pričeli našemu napredku. Mesto je bilo vse v zastavah in cvetju. Ko smo korakali s postaje v mesto: spredaj na stotine čvrstih, uniformiranih telovadcev z godbo na čelu in načelnikom na konju, za njimi mnogo društev z zastavami ter nepregledna, na tisoče broječa množica skoraj samih mladeničev, — vse to je moralo tudi na nasprotnike napraviti nek veličasten utis! In kako navdušeno, po bratski, so nas vrli Gorenjci pozdravljali! Celo liberajno mestno starešinstvo se je zbralo polnoštevno in mestni župan je v vznesenih besedah pozdravil organizirano slovensko mladino.

Slavnost, kakor vse naše prireditve, se je pričela s posvetitvijo Onemu, ki vodi usodo našega življenja. Na prostem, pod Marijinim znamenjem na glavnem trgu je daroval č. g. kanonik Šiška presveto daritev. Stregli so uniformirani telovadci; ti so tudi napravili častno stražo. Po sv. opravi smo v vrstah odkorakali v krasno dvorano „Društvenega doma“, kjer se je vršilo veliko zborovanje S. K. S. Z.

Otvoril in vodil ga je dr. Krek. Navzoči so bili poleg drugih tudi štajerski poslanci: dr. Korošec, Pišek in dr. Benkovič. Za Štajersko sta poročala o delovanju S. K. S. Z. dr. Hohnjec, in o Zvezi slovenskih mladeničev njen predsednik Žebot. Natančnejša poročila o tem zborovanju in posameznih govorih prinašata „Slovenec“ in „Mladost“.

Po tem zborovanju smo si ogledali na starih znamenitostih bogato mesto. Povsod, celo pri nasprotnikih smo našli le gostoljublje in odkrito prijaznost.

Ob 4. popoldne smo se zbrali ob bistri Sori, po vzvišenih prostorih krog telovadišča. Krasnejšega prostora za telovadbo, kakor za gledalce, si ne moremo misliti! Ko je potem več stotin čvrstih telovadcev pod poveljstvom načelnika Jeločnika prikorakalo na telovadni prostor in so z občudovanja vredno dovršenostjo izvajali slikovite in težke telesne vaje, tedaj pa burnega aplavdiranja in ploskanja od strani gledalcev ni bilo ne konca ne kraja. Užitek, ki smo ga imeli pri tem, je bil stokrat več vreden, kot kaka prisiljena prednašana igra v kakem mestnem Narodnem domu. Po telovadbi se je vršila na vrtovih in v gostilni Balantovi veselica s prijetno zabavo.

Navsezgodaj v ponedeljek, dne 27. smo še napravili izlet v Črngrob, kjer je starinska Marijina cerkev, raz zvonika pa diven razgled po krasni Gorenjski. Tu pri Mariji smo se spet njej posvetili s posebno pobožnostjo.

Ob 9. uri se je v „Društvenem domu“ pričel mladeniški tečaj, ki se ga je udeležilo nad 200 mladeničev. Prvi je predaval dr. Krek o mladeniški in dekliški organizaciji. Glavne misli prekrasnega govora so: Potom mladeniških organizacij se naj mladenič pripravi:

a) za sposobnost pravega prijateljstva; „Himna prijateljstvu bodi moja prva pesem“, je rekel dr. Krek;

b) mladenič ne sme poznati sebičnosti;

c) mladenič mora biti dostopen za inteligentnost — razumnost.

d) v mladeniških vrstah mora biti tudi disciplina, ona je podlaga demokraciji, ki tudi mora prelevati naše vrste;

e) občejevanje mladeničev z dekleti.

Tej razpravi je dr. Krek posvetil posebno važnost in resnost. Mnogim, preveč ozkosrčnim pretirancem, bi bilo priporočati, da bi bili prišli poslušati to točko.

O dekliški organizaciji je dr. Krek povedal tudi mnogo novih misli. Samo žal, da je le malo mladenk bilo med poslušalci. Burno, frenetično odobravanje je sledilo Krekovim izvajanjem.

Potem so še govorili dr. Ušeničnik o socializmu, Alb. Jeločnik o telovadbi, Terseglav o apologetiki ali brambi vera, jur. Dolenc o organizaciji, ter „Kako mi, kako nasprotniki“, Terseglav k sklepu spet o apologetiki.

Ker mi danes čas in prostor ne dopuščata daljšo razpravo o tem tečaju, bodem prihodnjič isto nadaljeval.

Velevažen pa je utis, ki je na vse udeležence slavnosti mogočno uplival: Bodisi Kranjec, Štajerc, Korošec ali Primorec, vsi smo kot bratje občevali med seboj in sklepali nerazvezljiva prijateljstva. Posebno smo zastopniki štajerskih mladeničev bili tesno združeni z vrlimi brati Korošci. Oboji imamo najzlobnejše sovraže, oboje nas veže skupna vez ljubezni do jezika maternega in krasne domovine!

Vam mladeničem pa kličem:

Telesa moč, duha krepost,

To vzor je lepi, Tvoj — mladost!

Branislav.

Jubilejni mladeniški shod pri Sv. Florijanu ob Boču.

V zadnjem času se je v rogaškem in šmarškem okraju pojavilo kaj krepko mladeniške gibanje, ki je pognalo že močne korenine. O tem je pričal v nedeljo, dne 26. jul. mladeniški shod pri Sv. Florijanu ob Boču. Prihiteli so mladeniči domači, od Sv. Križa, Sv. Petra, iz Rogatca in Stoperc v velikem

številu; Sv. Rok in Sv. Ema sta bila zastopana. Razveselil nas je izredno prihod vrlih mladeničev iz Makol pod vodstvom č. g. Kramaršiča, ki so vzeli s seboj močno mladeniško godbo; tudi Studenice so bile lepo zastopane; posamezniki so bili iz Poljčan in Šmarja. Vseh skupaj je bilo 300 mladeničev.

Do 10. ure so prikorakali mladeniči skozi slavolok z napisom: „Naprej k Mariji četa mlada — Slovenske domovine nada!“ k Materi božji Loženski. V pozdrav se je oglasila godba, pa tudi zvonovi in topiči. Iz visokega hriba se je nutil krasen pogled po slovenski zemlji. Pohiteli smo v priljubljeno Marijino svetišče, jer je domači župnik Roškar mladeničem razložil, kako naj Marijo ljubijo prisrčno, resnično, apostolsko; sv. mašo je daroval misijonar Šmid, cerkveno petje pa so oskrbeli križevski pevci. Po službi božji smo šli v valiki procesiji v župnijsko cerkev sv. Florijana, na to pa na zborovalni prostor pri g. Vizoviškcu.

Ob 1. uri otvoril v imenu S. K. S. Z. župnik Gomilšek mladeniški zbor. Sedaj nastopijo mladi govorniki, vmes pa pridno godejo makolski godeci in pojejo neumorno križevski pevci. Stres Jož. (Sv. Florijan) označi pomen letošnjega trojnega jubileja, ki opominja mladeniče, naj bi bili vrli sinovi Marijini, odločni katoličani ter dobri domoljubi. Rejher K. (Sv. Florijan) pozdravi v vezani besedi zborovalce. Kovačič Fr. (Sv. Peter) razloži tovarišem, kako važne so za mladeniče Marijine družbe in mladeniške zveze, zato naj bi se v obeh združevali in se pripravljali za bodočnost. Iskreno pozdravi shod profesor Ličen iz Gorice v imenu mladeniškega gibanja na Gorškem. Nevarni so časi, zato naj mladeniško delo pripomore, da nam ostane ljudstvo tudi v bodoče verno, v javnosti pa si pridobe katoliška naša načela popolno veljavo. Brglez M. (Makole) opominja tovariše: Pripravljajmo se sedaj, da postanemo srčni branitelji sv. vere in maternega jezika. Hajnšek Franc (Rogatec) v navdušenih besedah razloži, kako je sv. katoliška cerkev Slovencem največja dobrotnica, ker po njeni skrbi smo postali katoliški kristjani in ohranili narodni obstanek. Gobec A. (Sv. Križ) deklamuje „Mladeniško budnico“. Kaplan Ozvatič od Sv. Jurja ob Ščavnici pozdravlja shod v imenu vzornih mladeničev Slov. goric, odkoder se je mladeniško gibanje razširilo po vsem Slovenskem in želi vstrajnosti pri začetem, krasnem delu. Prati Tom. (Sv. Križ) govori o velikem napredku našega jezika in naše književnosti tekom zadnjih 60 let. Verk Franc

(Sv. Peter) povdarja: mladeniške zveze naj kmalu nastanejo po vseh župnijah, da dobe mladeniči potrebno izobrazbo, veselje do kmečkega dela in stanu in se izvežbajo za poznejše politično delovanje. Mlakar (Makoče) opozarja tovariše, naj bi se trudili biti veseli in ponos cerkve in domovine. Nadžupnik Korosec pozdravi zborovalce v imenu „Kat. pol. društva za rogaški okraj“, vspodbuja zbrane, naj bi se tudi v politiki izobraževali in bili tudi v bodoče tako delavni agitatorji S. K. Z., kot pri lanskih volitvah. Vehovar Jožef (Sv. Peter) deklamuje navduševalno pesem „Dedova knjiga“, Andrič Jožef (Sv. Peter) pa pozdravlja v vezani besedi vse mladeniče Marijinih družb. Makolski mladeniči Kovačič, Kropčec, Lepej in Vaupotič navdušujejo zbrane za naše verske in narodne svetinje. Lepo je bilo poslušati te navdušene mlade govornike. Nekateri so celo izvrstno izvršili svoje naloge, ko smo še-le začetniki. Župnik Gomilšek zaključi nato zborovanje in navdušuje mladeniče, naj nadaljujejo začeto delo, se verski okrepijo in narodno pomagajo rogaškemu okraju, da prej ko slej vrže raz sebe jarem nemškutarstva, zlasti pri okrajnem zastopu.

Ob 3. uri so bile slovesne večerice. V sledeči pridigi polaga mladeničem na srce župnik Gomilšek, tako naj bi pri delu za Boga in za dušno srečo odložili ves strah pred svetom in bili srčni vsikdar po vzgledu Marijinem. Na to smo se poslovili v procesijah, polni veselja, da se je prvi naš shod tako lepo posrečil.

Okoli po svetu.

Deželni zbori bodo sklicani baje na dan 5. septembra, delegacije na dan 15. septembra, poslanska zbornica pa najbrže na dan 3. novembra.

Poljedelsko ministrstvo je za Štajersko dovolilo 300.000 K v pomoč ob suši.

Za prepoved izvoza krme se potegujejo ogrski agrarci. Prepoved naj bi izdali ogrska in avstrijska vlada.

V Gradcu se vrši dne 22. septembra agrarni shod alpskih pokrajin.

V Trstu je Julij Foedran pl. Foedransberg dne 25. julija roparsko umoril francosko pevko — lahkoživko Lucijo Fabry, jo potem s sekuro razsekal na drobne kose, jih zavlil, glavo pa vrgel v morje, kjer je slučajno zapazil neki ribič. In potegnil vun. Morilec, ki je zelo premeten in lahkoživ, je doma iz Kamnika na Kranjskem.

LISTEK.

Slavček Novogradiški.

Ni mu bila odločena.

(Konec.)

„Oh, ne boj se!“

Šla sta najprej v Zmagoslavo sobo, se še tam o potrebnih rečeh pogovorila, potem pa k starišem, ki so bili sami v drugi sobi. Zmagoslava je predstavila Vekoslava. On pa je boječe podal stari ma roko in ko je stisnil očetovo roko, jo je hotel v zadregi poljubiti; pa oče mu jo je hitro odmaknil, ga pogledal pol ostro pol ljubeznivo, kakor bi hotel začuden vprašati, kaj to pomeni. Začel se je razgovor. Zmagoslava pa je govor tako zasukala, da je našel Vekoslav priliko za svoj namen. Vprašal je za Zmagoslavo. Oče je pa branil Zmagoslavi možitev. Prosila je Zmagoslava in prigovarjala je mati; pa vse je bilo zastonj — oče ni dovolil. Oponašal je Vekoslavu, da je berač, da nima druge lastnine, kakor staro pero. Vekoslav je bil namreč poštni uradnik. Sam se je pa vedno hvalil s svojim bogastvom, hvalil, da ima dvenadstropno vilo, vrte, denarje v hranilnici in Bog ve, kaj še vse. Vekoslav je trdil, da ima primerno mesečno plačo, da bi se jima taklo dobro godilo. Zmagoslava je jokala pred očetom, jokala in prosila dovoljenja. Razlagala je očetu, da se ona z nobenim drugim, naj si bode še tako bogat, ne more srečna počutiti. Razlagala je, da je bogastvo minljivo, da je vsak bogataš sam s seboj nezadovoljen, ima vedno veliko skrbi, je vedno čemer in pravega veselja ni v taki hiši. Vrhitega še pa bogataš niti svojega življenja ni varen. Medtem pa tisti, ki nima ničesar drugega, kakor to, kar si sam zasluži, veselo in zadovoljno živi. Ta, ki več

zasluži, živi zadovoljno, in oni, ki manj zasluži, ravn tako. Vsak se preživi po svojih razmerah in vsak je lahko ponosen na samega sebe, če se dobro preživi. „Srce mi pravi,“ je rekla, „da naj vzamem Vekoslava.“

Nato je vstal Vekoslav in začel žalosten svoj govor. „Mislite“, je rekel, „da sem vprašal za Zmagoslavo zato, ker bode veliko podedovala?! Ne, temveč zato, ker je poštenega srca, pridna, krščanska deklica in me silno ljubi. In ona me ljubi, ker sem pošten, priden in ne zapravljivec. Jaz njo ljubim za Bogom nad vse. Starišem nimam več, da bi jih ljubil in je toraj Zmagoslava moje edino veselje na svetu. Berač pa jaz tudi nisem! Jaz sem gospod in zaslužim čast! Pri Vas nisem in ne bodem nikoli ničesar prosil. Moj zaslužek je stalen in torej ne potrebujem ničesar. — Oh, nesrečni denar, bogastvo, da si ti vse v očeh nekaterih ljudi, več kot čisto in pošteno srce. Oh, nesrečni denar, kolikim si kriv nesreče in žalosti in meni si vzel vse veselje tega sveta in pripravil si mi samo žalost. Do smrti si me napravil nesrečnega. Zaradi tebe ne morem uživati sreče in veselja z Zmagoslavo! Prvi in zadnji krat sem poizkusil svojo srečo; pa ni mi odločena. — Lahko noč! Z Bogom, Zmagoslava, poslednjikrat z Bogom!“ Podal je vsem roko. Zmagoslavi je stisnil roko precej močno in potem držal nekaj časa. Naposled je vzel robc iz žepa, si obrisal solzne oči ter odšel ves zamišljen in potr. Zmagoslava ga je še hotela spremiti. Oče ji pa tega ni dopustil. Spoznala je veliko žalost dobrega Vekoslava, čutila je, ko jo je držal za roko, kako močno mu je žila bila in kri, kako vroča je bila. Ko je zaprl vrata, je glasno zajokala in se vlegla na divan.

Minil je mesec za mesecem, leto za letom in tako je minil večkrat krasni maj. Ali Vekoslava ni

V Brnu so iz tovarne za usnje radi štrajka odpustili 700 delavcev.

Pomenljiva tridesetletnica. Pretekli teden je minilo trideset let, kar so korakali naši slovenski fantje pod poveljstvom Filipoviča in Jovanoviča v Bosno in Hercegovino, da zasedejo te dežele v imenu našega cesarja. Hudi boji so jih čakali med Turki. Vseh slovenskih in hrvaških junakov je bilo 250.000, a na bojnem polju jih je obležalo skoraj 7000 mrtvih.

122 milijonov je šlo v zrak. Preteklo leto se je pokadilo v Avstriji za 122.079.430 K, torej za 2.897.321 K več nego leta 1906. Tobaka se je prodalo 587.621.840 kg, cigar 559.000.000 komadov, cigaret 1786.000.000. To je davek, nad katerim pa godrnjajo navadno le ženske, in vendar znaša dvakrat toliko, kakor zemljiški davek! Tudi tu bo treba na shodih povedati, posebej mladini, koliko se zapravi pri kajenju!

Katoliški češki Sokoli v Ameriki. V Severni Ameriki je precej čeških katoliških sokolskih društev, zlasti v državah Nebraska, Michigan, Maryland (Baltimore), Minnesota, Illinois (Čikago) in dr. Ta društva so doslej priredila tri skupne javne vaje. Letos pa nameravajo prirediti četrte javne vaje v Omahi in pri tej priliki ožje organizirati vsa češka katoliška sokolska društva v Ameriki.

Nemci se ne razumejo med seboj. V Berlinu se izvrši znana Eulenburškova kazenska pravda. Vabljeni so k razpravi tudi priče pristni Bavarci, torej Nemci kakršni so v Berlinu. Pa glej, berlinski sodniki ne razumejo bavarskih prič, te pa sodnikov ne, ki govorijo nemški književni jezik. Privzeti so morali tolmača za to, da je Nemec v Berlinu mogel razumeti Nemca iz le tri ure po železnici oddaljene Bavarske.

List „Slovenski Meščan“ je moral prenehati. Škoda!

„Il Quarnero“ se imenuje nov list, ki s krščansko-socialnim programom v italijanskem in hrvaškem jeziku izhaja na Reki. Pozdravljamo sobojevnika ter mu želimo krepke duševne in gmotne podpore!

Angleško časopisje piše jako ostro proti Nemčiji in ji grozi z vojsko.

Turški časopisi izhajajo že brez cenzure.

Turčija se oborožuje. Naročila je topov za 6 milijonov frankov.

Turčija je dobila ustavo. Upori mladoturških vojnih čet v Macedoniji so trajali komaj tri tedne,

pa so že dosegli zaželjeni uspehi. Mladoturki se niso borili proti sultanu, ampak proti absolutizmu za ustavo. Ko je videl sultan, da se vojaški upor vedno bolj širi, se je po dolgem premišljevanju vendar udal, da dobi Turčija ustavo, kakoršna je bila določena že leta 1876. Velika izprememba se toraj izvrši v turškem cesarstvu. Sultan ne bo več sam absoluten vladar, ampak vladal bo skupaj z zastopniki ljudstva. Zastopstvo bo obstajalo iz senata, ki ga imenuje vlada, in iz poslancev, ki jih izvoli ljudstvo. Na stotisoč prebivalcev pride en poslanec. Sultan je že prisegel na ustavo. Po turškem vlada veliko veselje, vse pozdravlja sultana in svobodo. Evropske velesile so sedaj v nemali zadregi, ker so se stvari zasukale drugače, kakor so pričakovali diplomati.

V Bukareštu je umrl slaven ruski koncertni vodja Dimitrij Slavjanski, ki je slavo ruske pesmi raznesel skoro po celim svetu. Letos, dne 24. marca je koncertiral v mariborskem Narodnem domu.

Srbska skupščina se je sestavila. Predsednik je staroradikalec, dr. Vukčević, podpredsednika sta staroradikalec Cosić in Stojković.

Perzijska vlada je izdala naredbi, po kateri imajo volilno pravico za volitve v parlament le one osebe, ki so večše čitanja in pisanja.

V Bruslju so odkrili zaroto proti belgijskemu kralju Leopoldu.

Strašen vihar. V Tokatu na Turškem je vihar razdjal 400 hiš. Ubitih je nad 1000 oseb.

S poštno znamko se je zadušilo neko dekle v Parizu. Hotelo je prilepiti znamko na razglednico. Zato je znamko z jezikom oslinila, znamka se ji zalepi v sapnik, vsled kleja se prime kože, da je ne more izkašljati — in tako se je zadušila, predno ji je mogel kdo pomagati.

Vsled kričanja umrl. Tudi veselo navdušenje more škodovati. Jožef C. Butler, lastnik rudnikov in milijonar iz Cincinnatija, je bil v Čikagu, da je prisostoval republikanskemu konventu. Mr. Butler je navdušen, pristaš Rooseveltov, in med govorom Lidgeja, ki je povzročil burno navdušenje, je tudi Butler z vsemi močmi upil „hura.“ Ko je upil skoro več kot četrte ure, je padel zmučen na tla, in ko je prišel v Colorado, je izgubil zavest. Kljub vsej zdravniški oskrbi je Jožef C. Butler drugi dan umrl kot žrtev svojega navdušenja, kajti zdravniki so konstatirali, da je vzrok smrti samo prenapeto upitje.

bilo nikoli več po drevoredu M . . . , ne na klop v park sedet. Ni več čakal ves zamišljen do tihe noči na klopi, da bi šel potem snubit, ni več šel veselih korakov proti Hajnovi hiši in njegovo prijazno oko se ni več oziralo na Hajnovo okno.

Vekoslav je bil od tistega nesrečnega večera vedno žalosten in otožen, z nikomur ni govoril, najrajši je bil sam. Večkrat si ni znal svoje žalosti tolažiti drugače, ko da je šel v krčmo ali hotel in si iskal tolažbe pri vinu. Njegov obraz je bil vedno bolj bleđ in suh. Včasih je moral vsled žalosti in slabosti v posteljo. In ni se več zmenil za ženitev.

Za Zmagoslavo ni nikdo več povprašal. Hiral je kakor poletu cvetlice in venela kakor te, bolehal je, vedno žaloval in jokala, ko je videla nesrečnega Vekoslava.

Minilo je osem let od tistega večera. Zmagoslava je sedela kakor pred osmimi leti pri oknu. Ali njeni lici niste bili več rdeči, temveč bleđi, oči so gledale otožno, nekako prestrašeno, ustnice se niso krožile v nasmeh, temveč bolj na jok in lasje niso bili tako dolgi, ko tisti večer in tudi ne tako fino frizirani. Bili so nekako razmršeni in redki; tuintam se je že pokazal kak osiveli las.

Spomnila se je, da je ravno istega dneva pred osmimi leti in ravno ob isti uri prihajal brzih korakov — on — Vekoslav, ki ta dan gotovo leži bolan. Zgrudila se je omamljena na tla. Zaklicala je: „Vekoslav, Vekoslav, kje si! Če moreš priidi, da te še enkrat vidim in srečna bom!“

Kuharica je hitela še isti večer Vekoslava iskati in vabit na obisk. Vekoslav je ležal in obljubil, kakor hitro mogoče Zmagoslavo obiskati. Zmagosla-

va se je počutila drugega jutra boljše; vendar še pa ni vstala. Čez tri dni je Vekoslav toliko ozdravil, da je šel Zmagoslavo obiskat. Ona je še vedno ležala. Ko je Vekoslav vstopil, je skočila po koncu in ga objela. Istega dneva so tudi sklenili, da, kakor hitro bode oba popolnoma zdrava, bo poroka. Pet mesecev je preteklo. V farni cerkvi sta bila oklicana prvič, drugič in v tretjič ni bilo več treba, ker je Vekoslav — umrl v soboto zadet od srčne kapi. Zadel ga je, ko je ravno čistil svojo salonsko obleko za poroko in gledal teto, ki je pripravljala druge reči za gostovanje.

Minila je zopet zima in prišla je vesela ali za Zmagoslavo le žalostna spomlad. Prišel je zopet šestnajsti maj. Zmagoslava je sedela kakor pred devetimi leti pri oknu. Zopet se je spomnila prejšnjega leta in večera pred devetimi leti ter se zgrudila na tla, to leto vdrug pri istem oknu; a to leto se je zgrudila zadnjikrat, zgrudila in ni več vstala. Osemnajstega maja ob dveh popoldne so milo peli zvonovi farne cerkve. Tamkaj proti mirodvoru se je pomikal dolg sprevoz. Zmagoslavo so peljali na okrašenem vozu k zadnjemu počitku. Položili so jo v črno mater — zemljo v lepem pomladnem, Marijinem mesecu, prekrasnem maju. Tako sta zapustili dve duši ta svet, ki sta si želele združitve. Mladi, da, in njiju krije sedaj hladna zemljica. Šle ste k svojemu počitku. Umrli od žalosti. Življenje njuno je bilo iz začetka veselo in prijetno; a prerodilo se je v bridkosti in težave. Njuna ljubezen je bila že dolgo razcvetena, ali prihrula je burja, odnesla je cvet in iz cveta — razcvetene ljubezni, ni bilo sadu. Njuna zaželjena poroka je bila tam gori, ko sta se zopet — snidla.

Na Kosovskem polju se posvetuje 50.000 Albancev, kako bi se bojevali v Makedoniji proti Avstriji in sicer z vsemi sredstvi.

Razgled po domovini.

Iz politične službe. Višji okrajni komisar Franc Bouvard in namestniški tajnik pl. Lorang sta imenovana okrajnim glavarjem.

Iz pošte. Za poštnega upravitelja v Mariboru je imenovan Ferdinand Čeh, poštni upravitelj v Lipnici.

Iz pošte. Poštna oficijantinja Amalija Kokal v Žalcu je dobila mesto pošne odpravnice v Framu pri Račah.

Iz šole. Razpisana so sledeča mesta: Na šestrazredni ljudski šoli pri Sv. Marku pri Ptujju mesto stalnega, oziroma začasnega učitelja Prošnje do 20. avgusta. Na petrazredni ljudski šoli v Cirkovcah pri Pragarskem in na trirazredni ljudski šoli v Dornovi, pošta Moškanjeci, po jedno mesto stalnega ali začasnega učitelja, oziroma učiteljice; prošnje do 20. avgusta. Na dverazredni ljudski šoli v Žičah, pošta Sv. Duh-Loče, na trirazredni ljudski šoli v Špitaliču, pošta Konjice, in na štirirazredni ljudski šoli v Konjicah po jedno učiteljsko mesto stalno ali začasno. Prošnje do 25. avgusta na dotične krajne šolske svete.

Promoviran je bil dne 24. m. m. na graškem vseučilišču g. Oton Perko, avskultant pri okr. sodniji v Celju, doktorjem pravoslovja.

Poročil se je v Mariboru gospod Henrik Druzovič z gđc. Milo Fistravec.

Brezplačno posreduje pri nakupu posestev v mariborski okolici g. Josip Sernec v Gradiški, p. Pesnica.

Jubilejna cigareta se prične razprodajati dne 17. t. m. Komad stane 4 v.

Štajerski pivovarnarji naznanjajo v posebnem oklicu, da ne morejo znižati cene piva; rajše zaprejo svoje pivovarne in opustijo nadaljnje izdelovanje piva.

Ptujski okrajni zastop je od vlade prejel 40.000 kron za podporo po suši hudo prizadetim Halozanom.

Ptujsko gimnazijo je leta 1907-08 obiskovalo 208 učencev, izmed katerih je bilo 161 Nemcev, 41 Slovencev; prvi red je dobilo 147 dijakov (med njimi 15 odlikavcev), 32 jih bo delalo ponavljalni izpit, padlo jih je 29.

Hajdin. Dne 15. julija se je našla čudno lepa mramornata plošča iz časa Rimljanov na gosp. Ivan Graharjevem posestvu pri prodecevi jami.

V Breznu ob koroški železnici se vrši dne 9. avgusta prva slovenska ljudska veselica.

V Bišu bo dne 9. avgusta velika slavnost na čast domoljuba in pisatelju dr. Jožefu Muršecu. Ob tej priliki se bo na njegovem rojstnem domu odkrila spominska plošča. Slavnostni govor je prevzel dr. K. Verstovšek. Pričakuje se velika udeležba iz Murskega polja, posebno pa iz Slovenskih gor.

Na Polzeli gradi okrajni zastop vranski most čez Savinjo. Zgradba bo do jeseni že dogotovljena.

Hotel Terschek v Celju je kupila celjska ljudska posojilnica za 182.000 K.

Kapela pri Radgoni. Pri občinskih volitvah pri Kapeli zmagali so brez težkega boja Slovenci v vseh razredih. Slava zavednim volilem!

V Konjicah je pomožni kurjač Jakob Pučnik pri premikanju stroja prišel z levo roko med natolčnike tako, da mu je odrezalo štiri prste.

Slivnica pri Celju. Precej vode bo po Voglajni mimo poteklo, četudi ima majhno strugo, preden bomo Slivničani doživeli vnovič tako lepo slavnost, kakor smo jo imeli letošnjo šentmagdalensko nedeljo. V imenu bralnega društva se je priredila veselica pod Vebrovim kozolcem. Pohvala, ki tu sledi, ni samohvala bralnega društva, marveč služi bolj v proslavo drugim činiteljem, kateri so tokrat sodelovali. Katoliško narodno dijaštvo je največ pripomoglo k obilnemu sporedu, kateri je bil izčrpan čez dobre tri ure. Veselica je bila torej v prvi vrsti dijaška slavnost. Dijakom se pač za karsibodi ne pade iz rok, za kar so enkrat prijeli, česar so se enkrat lotili; tudi tokrat so pokazali svojo popolno zmožnost. Prvi govornik, g. visokošolec Ogrizek, „Zarjan“, je stvarno razložil, da so smeri in cilji katoliško-narodnega dijaštva edino pripravi, dovesti narod do pravega napredka. Drugi govornik g. abi-

turijent Jazbinšek, je primerno in poljudno razložil, kako se potom izobraževalnih društev budijo notranje sile naroda. Ravno ta gospod je tudi pri igri Dr. Vseznal kot doktor zraven svojega sluga Štipkota svojo ulogo dobro pogodil. Tudi drugi dijaki so se z isto spretnostjo postavili na stališče oseb, katere so predstavljali. Zraven tega pa so še proizvajali tamburaške točke v popolno zadovoljnost občinstva. Društveni pevski zbor šentvidski pod vodstvom g. kaplana Ostrža, je poslušatelje v posebni meri storil na se pozorne, zato se je dvakrat moral ukloniti zahtevi iz kozolčeve dvorane, da se pesmi še ponove. Ta sicer maloštevilen pevski zbor slovi zdaj že širrom celega okraja. Da bi bil spored še bolj mikaven, smo poslali na oder še dijaka domačina Jožefa Podgoršek, ki je prednašal lepo Medvedovo pesem „Blaga srca“ brez pogrška in s prav primernim poudarkom. Vrhutega so še „mladi vojaki“, domači šolarji, usposobljeni za ta poklic od Vebrove gospi-ce, s svojim junaškim nastopom napravili dober vtis. Med poslušalci je bilo nepričakovano število izobraženstva, domačega in tujega.

Pozor! V Rajhenbergu je bival več časa nek Rudolf Šega kot letovičar, ki je več strank pošteno opeharil in slednjič izginil kot klatra. Predstavlja se kot visokošolec in agent „Družbe sv. Mohorja“ in jemlje predujeme za inserate koledarja imenovane družbe. Pa nima za to pooblastila od družbe. Občinstvo naj se ga varuje.

Naši nasprotniki. V Škofjiloki smo se pričeli, da imajo tamkajšnji liberalci več dostojnosti in olike kot naši štajerski. Se celo mestni župan nas je prišel pozdravit, povsod smo opazili le prijazne obraze, povsod smo bili gostoljubno sprejeti. Pri nas pa nam hočejo vsak shod združeni liberalci in nemčurji motiti, kakor se je to že večkrat zgodilo. Naj se gredo naši ovinkarji omike in dostojnosti učiti na Kranjsko.

Koroške novice.

Nastavljeni so kot kaplani sledeči gospodje novomašniki: Albert Blasi v Smartnem pri Beljaku, Josip Rudl v Svečah, Anton Štritof v Gosposveti in Tomaž Ulbing v Železnikaplji. — Za provizorja pa prideta gospoda kaplana: Franc Vuk iz Železnikaplje v Vorderberg, Rok Tojnkó iz Sveč na Obirsko.

Slovenski katoliško-narodni abiturijenti prirede 14. in 15. avgusta sestanek v Št. Rupertu na Koroškem, (zadnja postaja Sinča vas), kamor vabijo vse somišljenike. Spored sestanka je sledeči: V četrtek, dne 13. avgusta, ob 8. uri zvečer: Pozdravni večer. Volitev predsedstva. V petek, dne 14. avgusta, ob 8. uri zjutraj: Tiha sv. maša. Ob polu 9. uri zjutraj: Otvoritev sestanka. Nato se vrše predavanje. Popoldne: 1. Koroška v zadnjih 50 letih. (Čemer, Celovec.) 2. Dijak — cvet in sad svojega naroda. (Jazbinšek, Maribor.) 3. Separatizem in dijaštvo. (Munih, Gorica.) Popoldne ob 3. uri: 1. Dijaštvo in populariziranje umetnosti. (Škrbec, Ljubljana.) 2. Vplivi na izobrazbo slov. dijaštva. (Škrbec, Ljubljana.) 3. O narodni vzgoji. (Jež, Kranj.) V soboto, dne 15. avgusta, ob 8. uri zjutraj: Peta sv. maša. Popoldne ob 4. uri: Velika ljudska veselica, ki jo prirede abiturijenti v zvezi s tamošnjim izobraževalnim društvom „Lipo“. Izvaja se več pevskih točk, nato se vprizori Medvedova narodna igra „Za pravdo in srce“. Po igri prosta zabava. Kdor se še ni oglašil, naj to stori v najkrajšem času na naslov: Fr. Jež, abit., Vipava. Pripravljalni odbor.

60-letnico mašništva obhaja letos č. g. V a l. Legat, vpokojeni župnik iz Zaježera, knezoškofjski duhovni svetovalec, zdaj vpokojen v Dobrlivasi. 50-letnico pa obhajata dva gospoda v krški škofiji, in sicer č. g. Janez Slomšek, vpokojeni župnik iz Zabukovja in Karol Kalt, župnik v Weissbriach. — Krški knezoškof prevz. gospod dr. Kuhn pa dopolni v tem letu 45. leto mašništva. — Šest gospodov krške škofije slavi 40-letnico.

„Nemški“ župani celovške okolice hočejo ustanoviti v spomin letošnjega cesarskega jubileja hiralnico. Občinam pošiljajo — tudi narodnim slovenskim — nemške prošnje, da bi zagotovile primerne prispevke. Ako nimate za nas slovenskega dopisovanja, tedaj gotovo tudi ne sprejmete slovenskega denarja. Se razumemo?

Bilo je proti koncu nekega misijona, ki so ga imeli jezuitje v neki fari na Nemškem. Stanovalo je v tej fari skoraj izključno fabriško ljudstvo. H gospodu župniku pride nek delavec in pokaže steklenico polno žganja. „Naj pritisnejo tu na steklenico, gospod, cerkveni pečat“, pravi mož. Gospod župnik je bil ves zavzet od te prošnje. Vpraša, kaj bi to pomenilo. Pa dobi zopet tisti odgovor: „Gospod, pečat naj pritisnejo tu gor.“ Gospod župnik je poznal dobrosrčnega moža in smehlja je pritisnil na zamašek steklenice cerkveni pečat. Mož se ni mogel dovolj pristržno zahvaliti, ko je odišel. Lepo je skrnil cerkveno zapečatenost dragocenost pod suknjo. Kaj pa je nameraval? Bil je žganjepivec, ki se je pa pri misijonu spreobrnul in napravil trden sklep, niti ene kapljice snopsa več poskusiti. Večkrat se ga je že lotila skušnjava. V teh hudih trenutkih pa je potegnul zapečatenost steklenice iz žepa, gledal en čas cerkven pečat, obrnil steklenico proti luči in potem jo močno stresel in sam pri sebi mrmral: „Ti bi rad ven, pa ti ne moreš ven.“ Do zdaj je še pečat nepoškodovan in niti ena kapljica še ni prišla iz steklenice v moževo grlo. Pa je tudi zdaj priden in pošten mož, kar pa prej ni bil. Varuj se pijančevanja, posebno pa nesrečnega žganjepitja, za to te prosi tvoj prijatelj Ev.

Mladeniški shod se vrši 30. avgusta v Nazarju pri Mozirju. Mladeniški mozirske okolice, na delo, da bo shod enak ljutomerskemu. Natančneje o shodu prihodnjič.

Mladenkam in materam v premislek. Večkrat sem že pri raznih prilikah povdarjala, kako potrebna so ročna dela ženskemu spolu. Četudi je njih hasek očividni, najdemo vendar posebno pri našem prostem ljudstvu toliko nasprotnikov tega predmeta. — Gospodinja, ki ne ve prijeti za iglo, ki ne ve ne plesti, ne šivati, ne krpati, v mojih očeh ne more biti dobra gospodinja, in tudi ne skrbna mati. Ubogi otroci take matere! Kakšni so! Razcapani, umazani se klatijo po vasi in v takem stanju prihajajo tudi v šolo. In kaj pa še-le drugo domače perilo, kaj bo ž njim, če nikdo ne popravlja in krpa; mar li hočemo imeti stalno domačo šiviljo? Domačih ročnih del nezmožna gospodinja ima ali velik nered, ali pa po nepotrebnem velike stroške, ker se mora vedno upirati na tuje moči. Bogati kmet naše župnije nikdar ni hotel spraviti svoji hčerki v šoli sredstva za ročna dela; dejal je: „Moji deklini ni treba ročnih del; le grablje pa motiko v roke, to je pravo za kmetsko dekle.“ Vprašam vas, kaj grabljate v dolgi, ostri zimi? Vidite, ravno kmetska hčer, ki se v šoli ni smela vaditi v ročnih delih, pozneje tudi za grablje in motiko ni prišla, zgubila, spri-dila se je tako, da kratkovidni stariši sedaj točijo bridke solze nad nesrečno hčerko. — Pa ne samo, da je znanje ročnih del potrebno in koristno za gospodinjstvo vsakega stanu, ono je tudi, osobito mladencem, v razveseljevanje in v zaslužek. Tozadevno sledeči slučaj: Romanje slovenskih Štajercev na Brezje je bilo razglašeno. Kazalo se je posebno v naši vasi veliko zanimanje za to; oglasilo se je precejšnje število udeležencev. Nekega dne prihiti k meni Milica, hčer precej imovitega kmeta. Bila je vsa zajokana; toži mi, da ji oče nikakor nočejo dovoliti romanja na Brezje, osobito zato, ker cela stvar preveč stane, in ker pri sedanjih slabih časih nima potrebne svote na razpolago. — Najbolj pa je Milico bolelo, da se udeleži romanja najboljša njena prijateljica, Anika, ki je bila hčer ubožnih starišev. Kako pa je Anica zmogla to svoto, to vam hočem povedati. Anica se je že v šoli pridno vadila v raznih ročnih delih. Posebno lepo — da skoraj umetno — je znala kačkanj, krasne čipke in druge raznovrstne reči; zaslužila si je, osobito po zimi, toliko s kačkanjem, da je vedno imela nekaj prihranjenega denarja. Pri tem pa si je spravila večjidel iz svoje-ga obleko, bila je od bralnega društva in naročila si je „Naš Dom“; marsikako desetico pa je dala materi v nakup raznih potrebščin. Pri vsem tem pa ni zanemarjala ne domačega ne poljskega dela. Torej, vsaka reč ob svojem času in vsem bo pomagano.

M.

Cerkvene zadeve.

Marijine dekliske družbe v Mariboru in predmestjih imajo dne 23. avgusta jubilejni shod v Mariji Puščavi.

Petindvajsetletnico mašništva so dne 3. t. m. v Mariboru in 4. t. m. v Hočah slovesno obhajali sledeči mnogočastiti gospodje: Adam Grušovnik, Jakob Hribnik, Jožef Majcen, Jakob Marzidovšek, Martin Matek, Valentin Mikuš, Rudolf Raktelj, Frančišek Šalomon, Jožef Zidanšek. Slavnostno pridigo so govorili mil. g. stolni prošt Karol Hribovšek.

Duhovniške vesti. Upokojeni župnik od Sv. Eme, č. g. Florijan Vizovišek, je umrl v Gradcu. — Novi župniki so sledeči č. g. kaplani: Janez Kanksy na Kebiju, Janez Ivanc v Radvanju in Frančišek Kosel v Ločah. — Prestavljeni so č. g. kaplani: Anton Bolkovič k Sv. Križu na Murskem polju, Mihael Golob v Št. Ilj v Slov. goricah, Janez Jelšnik v Čadram, Valentin Kropivšek k Sv. Lovrenču v Slov. goricah in Frančišek Strmšek v Ptuj. — Na novo nameščeni so č. g.: Janez Atelšek v Staritrgr, Janez Bogovič k Sv. Juriju ob juž. železnici, Jožef Pečnak v Trbovlje, Jernej Podpečan v Podsrečo, Janez Šketa v Kozje in Jožef Toplak v Središče.

Gradec. Dne 2. t. m. je umrl pri usmiljenih bratih škalski dekan, č. g. Jakob Lempl. Mrliča so prepeljali v Škale. V Lemplovi obitelji je smrtna kosa kosila torej letos že četrtnkrat. Umrli sta brata: posestnik Jožef in jezuit Tomaž, in sestra Mica.

Romarski vlak v Marijino Celje bo šel iz Maribora v nedeljo, dne 9. avgusta ob 11. uri 20 minut. Nazaj pride vlak v sredo, dne 12. avgusta ob 5. uri 47 minut zvečer. V Maribor naj pridejo romarji v nedeljo z večernimi vlaki. Nazaj se bodo mogli peljati v sredo z večernimi vlaki proti Radgoni, proti Celju in proti Ptuj. Vožne cene so iz Maribora, Pesnice, Št. Ilja in iz Spillfelda za III. razred 8 krdn 80 vin. in za II. razred 11 kron 60 vin. Karte se naročijo edino v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, ako se pošlje denar.

Zagorje. Vsem častilcem zagorske Matere božje se naznanja: Letošnji veliki poletni romarski shod ali takozvani Leskovski shod se bo vršil v Zagorji v soboto in nedeljo pred sv. Lovrencom, t. j. 8. in 9. avgusta.

Ormož. Dne 15. avgusta bo tukaj pel novo sv. mašo tržaški primicijant č. g. Franc Magdič, rojen Ljutomerčan. Pridigal mu bo preč. g. kn. šk. duh. svetovalec in župnik svetinjski Ivan Bohanec.

Radgona. Dne 25. m. m. je obhajal preč. gosp. konzist. svetovalec in mestni župnik v Radgoni, Franc Pintarič, čil in zdrav svojo zlato sv. mašo.

Ptujska okolica. V četrtek dne 16. julija, na sopraznik Karmelske Matere Božje in v spomin petdesetletnice zadnje Marijine prikazni v Lurdu, so se zbrali zjutraj v samostanski cerkvi sv. Petra in Pavla v Ptuj romarji iz sledečih župnij: Sv. Peter in Pavel, Vurberk, Sv. Urban in Sv. Marko. Med potjo so se pridružili še župljani od Sv. Martna na Hajdinu. Potem so šli skupno v procesiji k Materi božji na Ptujsko goro. Na Ptujski gori so imeli jubilejno pridigo č. g. Leopold Skuhersky, župnik pri Sv. Marku niže Ptuja. Natančno so razložili letošnje tri jubileje, šestdesetletnico vladanja cesarja Franc Jožefa I., petdesetletnico mašništva sedanjega papeža Pija X. in petdesetletnico Marijine prikazni v Lurdu. Potem so imeli slovesno sv. mašo č. g. P. Lenart Vaupotič, gvardijan in župnik v Ptuj. Solze človeka polijejo po obrazu od veselja, ko vidi tako lepo, veličastno in dolgo, in to leto kot jubilejno procesijo gorečih mož, pridnih mladencev, vnetih deklet in pobožnih žen. In res še posebne hvale vredno dolga vrsta krščanskih mož. Dokler še je moški spol tako veren, se nam ni treba bati sovražnikov sv. vere. In taki moške so goreči zastopniki sv. katoliške cerkve, zvesti svoji domovini, trdni državljani lepe naše Avstrije! H koncu še dostavimo: Bodimo zvesti v molitvi in čiščenju Device Marije!

Duhovna gredica. Nekoč sem ogledoval velikanjsko sliko. Na tem panorami (svetozoru) je bilo vse natančno po naravi posneto: krajine, poslopja, osebe, skoraj v naravni velikosti. Mesto Jeruzalem je vse v dimu in plamenu; prebivalci mesta se kakor besni levi bore in mesarijo z nasprotniki — resnično pretresljiv pogled! Na strani, daleč proč od nesrečnega mesta, je majhna gruča ljudi, ki počivajo mirno, brez strahu. Moške, žene in otroci na tleh, živina, otovorjena z imetjem, se brezskrbno pase; vsa skupino obseva zahajajoče sonce. Nasprotja tu-

kaj slikar ni mogel bolje pogoditi. Kaj pomeni vse to? Slikar je umetniško predstavil vsebino pretresljivega evangelija, ki ga slišite 9. nedeljo po binkošti. Odrešenik je, s solzami v očeh, napovedal strašno razdejanje trdovratnega Jeruzalema, ki se je izpolnilo v vsej grozovitosti l. 70. Ravno tisti narod, ki ga je Bog izvolil, ki ga je ljubil nad vse, ravno tisti narod zavrže svojega Rešitelja, da, od strani ga iz svoje sredine z najsramotnejšo smrtjo. Jezus je torej jokal solze pomilovalne ljubezni nad zaslepljenim narodom, ki si hoče nakopati jezo in šibo božjo. — Srečni pa tisti, ki so spoznali in sprejeli revnega Zveličarja, ki so poslušali njegov glas, pravočasno so se izognili propasti, mirno uživajo srečo izvolitve in se brezskrbno senčijo v hladu milosti božje. Blagor jim!

Razno blago.

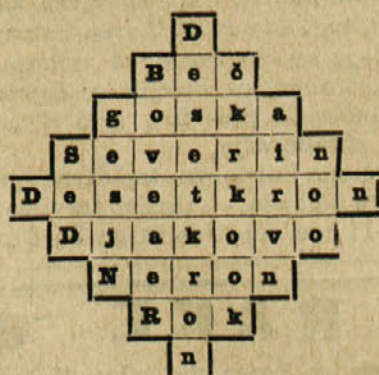
Kako je kardinal Manning postal abstinent. Veliki konvertit Manning, ustanovitelj, vodja, agitator in glavni govornik lige „Roman catholic total abstinence league of the Cross“, je enkrat opomnil nekega delavca, naj se ne opija, ker se s tem spravi v nesrečo. Delavec mu je odgovoril: „Pa saj tudi vi pijete, samo da je vaša pijača dražja od moje.“ Manning je rekel na to: „Pa od sedaj zanaprej ne bom več pil.“ In ostal je mož-beseda do smrti.

Glas iz rakve. Črnc John Samson iz Queenstowna je bil izvežban trebihogovorilec (ventrilo-lokvist). Nekoč je srečal mrtvaški spreved in se mu pridružil. Ko so prišli na pokopališče ter hoteli spustiti rakev v grob, zaslišali so pogrebni globok glas, kot da bi prihajal iz rakve: „Počasi, počasi, otroci moji!“ Črnce je prevzel tak strah, da so skoraj obledeli! Zdaj je pa še močnejše zagrmelo iz rakve: „Počasi, vi blazneži, dajte, da ne padem, še hrbtenico mi boste polomili!“ Črnci so vrgli rakev proč in zbežali, kot bi jih podil zlodej, vđini John Samson je ostal in se smejal toliko časa, dokler ni prišla policija in honorirala njegovo izvežbanost z zaporom.

Sredstvo zoper krvavenje. Kako rado se pripeti, posebno otrokom, ako bosi skačejo in se igrajo, da jim kamen, trska ali karsibodi oguli kožo ali jim vsled padca ali udara teče kri. To je jok in vrišč, kakor bi jim drli kožo. Kaj še-le, ako se komu udere kri iz nosa ali celo iz ust. V šoli je tedaj prvi pomoček studenec, kjer si izmije nos, ali izpere rano, kar pa ne pomaga vselej, ali vsaj ne hitro. Jaz sem poskušala vse mogoče in sedaj lahko trdim, da dve sredstvi gotovo pomagata: jesih in vroča voda. Ako je mogoče hitro dobiti vroče vode, ustavi se krvavenje iz nosa, če večkrat potegneš vodo kolikor mogoče toplo v nos; ako ti lije iz ust, izpij kozarec ali dva prav vroče; na rano pa polagaj v vroči vodi namočeno vato ali šarpijo. Jesih, posebno sadni ali vinski ravno tako noslaj, pij, ali polagaj na rano v jesihu namočeno vato ali krpico. Oboje nadomesti arnika, ki je vsakemu dobro znana. Kot notranje zdravilo vzemi 8 do 9 kapljic arnike na žlico vode.

Dunaj. Na živinskem sejmu, ki je bil tukaj dne 20. t. m. so bile cene živine pri 100 kg žive teže te-le: Pitani voli iz Ogrske 46 do 94 K; pitani voli iz Galicije 68 do 89 K; pitani voli iz drugih dežel: 58 do 95 K; pitani biki 60 do 70 K; pitane krave 60 do 74 K.

Rešitev besedne zastavice.

Z rešitvijo zastavice se jih je mnogo bavilo, a se jim ni posrečilo. Vsled te nesreče pa naj ne izgube poguma! Dobro so pogodili Slavko Polančič v Mariboru, Anton Kolar v Dramljah in Blaž Klavžar v Mariboru.

Monopol za moko in žito v Švici. V švicarskem narodnem svetu je poslanec Scherrer Fülleman iz St. Gallena utemeljeval svoj predlog, da se uvede zvezni monopol za trgovino z moko in žitom. Deuchar je izjavil v imenu zveznega sveta, da se bo zvezni svet posvečeval o tem važnem vprašanju in da se za stvar zavzame, ker je eksistenca švicarskih mlinov vsled inozemske konkurence v nevarnosti.

Koliko sape je treba za eno glorio? Služil je pri neki fari, katere ime pa sem pozabil, stari učitelj in organist že mnogo let. Bil je vrl in dober mož, ali za orglanje ni bil. Zmiraj je v cerkvi le eno krožil in pel, tako, da je fant, ki je mehe gonil že natanko vedel, kolikokrat mora potegniti za eno pesem. Dogodi se, da stari učitelj umrje in na njegovo mesto pride mlad organist, ki se hoče prvo nedeljo posebno odrezati, ter začne dolgo latinsko pesem. „Kirie“ nima konca ne kraja in tudi „Gloria“ je bila precej dolga, ali naš mehar zažene meh tolikokrat, kot je bil navajen, potem pa se meni nič tebi nič mirno vsede v bližnjo klop. Orglje umolknejo in organist mu jezen kima češ „vleci, vleci.“ A mehar se mu odreže: „Kaj boste vi mene učili, jaz bolj vem, koliko sape je treba za eno „Glorijo“!

Književnost.

Družinska Pratika za navadno leto 1909 bo dotiskana v prvi polovici prihodnjega meseca, na kar že sedaj opozarjamo cenjene čitatelje. Kakor je razvidno iz tozadevnega oglasa med inserati, bo letošnja pratika kot jubilejna posebno krasno opremljena ter bo že po zunanji obliki prekosila vse dosedanje letnike. Cenjene somišljenike, posebno naša društva ter gospode poverjenike za naše časopisje vljudno prosimo, da že sedaj opozore svoje prijatelje na to edino našo Pratiko, ter po svojih močeh pripomorejo, da se ta pratika vseli v prav vsako našo družino. Cena jej ostane vključ v krasnim slikam neizpremenjena.

Brošurica „Slovenskemu narodu — Spoznavaj se sam!“ ima namen, obrniti pozornost posebno slovenskih olikanih krogov na naše slovenske razmere v celoti in sicer v prvi vrsti v šolstvu ter na veljavo našega jezika v javnem življenju sploh. Cena za izvod je 30 v. Naroča se najmanj po 10 izvodov pri g. Ivanu Hitru, uradniku mestne hranilnice v Ljubljani.

Poslano.

Na neke govorice, ki jih nek brezvestnež troši, dajem podpisani Avgust Weixl, bivši glavni zastopnik za Spod. Štajersko „Vzajemne zavarovalnice proti požarnim škodam in poškodbi cerkv. zvonov v Ljubljani“, slavnemu občinstvu na znanje, da se mi je vsled moje živčne bolezni, katero sem si pri prenapornem potovanju nakopal in nisem mogel sam več potovati in tako z nad 60 poverjeniki ne toliko udov pridobiti, kakor sem bil po pogodbi za celo Štajersko vezan, se mi je služba, pri kateri sem zgubil zdravje in premoženje odpovedala. Kdor nasprotno trdi, je lažnik.

Avgust Weixl.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Slavonska biljevina.

Ta je napravljena iz najboljših gorskih zelišč — ter se izvrstno in z najboljšim uspehom uporablja proti zastarelemu kašlju — bolih v prsih, — prehlajenju v grlu, hripavosti, težkemu dihanju, astmi — pljučnemu kataru, suhemu kašlju, tuberkulozi i. t. d. i. t. d.

Delovanje izborna, vspeh siguren. Cena je franke na vsako pošto za 2 steklenici 3 K 40 vin., 4 steklenice 5 K 80 vin. po povzetju ali če se pošlje denar naprej. — Manj kot 2 steklenici je ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišića,

lekarnarja v Pakracu št. 201. (Slavonija.)

V malo dneh izide v založništvu v Ljubljani, Kopitarjeve ulice št. 6, krasno opremljena

jubilejna Družinska Pratika za leto 1909.

Cena kot doslej 24 vinarjev izvod.

Letošnja „Pratika“ bo presegala po svoji krasni opremi in zbrani vsebini vse dosedanje izdaje, ker bo imela poleg obilice poučnega in zabavnega berila z mnogimi slikami tudi štiri krasno izvršene slike v trobarvnem tisku: Lurške Matere božje, jubilarov papeža Pija X. in cesarja Franca Jožefa I. ter izložbo „Katoliške Bukvarne“ v Ljubljani. Katol. slov. ljudstvo! Ta jubilejna „Pratika“ je edina naša pratika! Sezite pridno po njej; naj jo pozna vsaka še tako oddaljena slovenska hiša! — Zahtevajte pri trgovcih „Družinsko Pratiko“ in ne dajte si usiliti nobene druge!

Kupujte in priporočajte le našo pratiko!

Glavno zalogo imajo: „Katol. Bukvarna“, prodajalna „Katol. tiskovnega društva“ in nekateri večji trgovci v Ljubljani.

Cena za razprodajalce pri naročilu do 100 kom. 17 vin. izvod, nad 100 kom. pa po 16 vin. 25

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani,

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. Proti prelomom zvonove, in
3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-8

Pojasnila o inseratih daje

upravnistvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.

❖ Vsaka beseda stane 3 vin. ❖

Izurjenega kovača in kolarja kot najemnika išče oskrbnistvo graščine Preglhof pri Pliberku na Koroškem. Postojanka jako dobra, pri okrajni cesti in dela obilo. Nastop takoj. 20

Učenca za krojaško obrt sprejme takoj Frane Pungartnik, krojač v Slivnici p. Hoče. 21

Deske (blaje) vsake vrste in drva za kurjavo trde in mehke, se dobijo po najnižji ceni pri Josip Rob. Šunko, trgovec z lesom. Razvanje pri Hočah. 18

Izurjen cerkvenik in podvornik išče stalno službo na deželi ali pa v mestu na Štajerskem ali Kranjskem. Naslov pove uredn. 24

Dober kovaški premog se dobi za ta mesec pri g. Fr. Kunstek, rudokop v Šegi p. Makole. En meterski stot velja 2 K 60 v. Prodajalec se da kaznovati, če blago ni dobro. 22

Lepo posestvo s krasno lego na deželni cesti blizu mariborskega kolodvora, lepa hiša in dve viničariji, lepo hišno in gospodarsko poslopje, vinograd stari in novi nasadi, lep sečen gozd, sadonosnik, pašnik, polja, travniki, skupaj okoli 62 oralov, se takoj po ceni proda. Prekupei izključeni. Ponudbe na upravnistvo lista. 17

XXXXXXXXXXXX

Pozor,
kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že čez 25 let, posrečilo iznajti najboljše sredstvo za rast las, t. j.

Kapilor št. II.

Isti deluje, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjujejo prhljaj (luske) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lončič 3 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosim, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišić, lekarnar, Pakrac Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštним povzetjem.

XXXXXXXXXXXX

Slovenci!

**Povseh trgovinah zahtevajte odslej edino-le vžigalce S. K. S. Z. „V korist obmejnim Slovencem“. Dru-
gih nikjer več ne sprejmite!**

Zahtevajte

brezplačno dopošiljatev mojega ilustrov. cenika z nad 1000 slikami.

Vsako nepopolno blago se vzame nazaj za popolni znesek.

Garancija več let.

Slika 1/2 nav. velikosti.

Nikelnasta Roskopf ura	K	3-—
„ patent železničarska	„	5-—
„ Tula z dvema pokrovoma	„	6-—
Srebrna remontoir ura	„	6-50
„ krovoma	„	8-50
Srebrna Tula remontoir ura z dvema pokrovoma	„	12-—
Goldin remontoir ura ali jeklo	„	4-—
Jeklo remontoir ura ploščasta	„	6-—
Zlato 14 kar. remontoir damske ure	„	18-—
Zlato 14 kar. remont. gosposke ure	„	42-—
Ure na nihalo	„	5-60
Ure na nihalo z bilom	„	7-—
Stenske ure	„	2-—
Budilke	„	2-40
Budilke z dvema zvonoma	„	2-90
Srebrne verižice	„	2-—
Zlate 14 kar. verižice	„	20-—
Zlati 14 kar. prstani	„	4-—
Novozlati prstani	„	3-—

Anton Kiffmann,

največja tovarniška zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Izvoz v vse dežele. Maribor M 1, Štajersko. 23

Ljudska hranil. in posojilnica v Celju.

(Registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

Glavni trg, št. 5. I. nadstropje.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo s 4 1/2% obrestmi. — Posojila se dajejo le članom na vknjižbo pri posestvih proti 5% in 5 1/2% in na osebni kredit proti 6% obrestovanju.

V pisarni se sprejemajo vse tozadevne prošnje in se brezplačno in hitro rešujejo. — Uradni dnevi so vsak torek in petek od 8—11 ure dopoldne in od 3—6 popoldne. 8

RAKE

15

dobre vrste prodaja do konca septembra Kašpar Kriber, p. d. Tišlar v Pazrijah, p. Brdo pri Šmohoru, Koroško.